

вже зараз банкам слід звертати увагу на якість корпоративного управління в компаніях, що є його клієнтами, як важливого чинника у системі управління банківськими ризиками.

Література

1. Mathiesen, Henrik (2002). «Managerial Ownership and Financial Performance.» Ph. D. dissertation, series 18.2002, Copenhagen Business School, Denmark.
2. Shleifer, Andrei, and Robert W. Vishny (1997). «A Survey of Corporate Governance.» *The Journal of Finance*, LII, 2, p. 737—783.
3. *Wolfensohn J.*, *Financial Times*, June 21, 1999.
4. Принципи корпоративного управління ОЕСР. — Організація економічної співпраці та розвитку.
5. Євразійський круглий стіл з питань корпоративного управління. Київ, Україна, 19—20 жовтня 2000 р.
6. Рациональные деловые нормы и корпоративная практика. Некоторые принципы. — Европейский банк реконструкции и развития. — сентябрь 1997.
7. Принципи корпоративного управління, затвержені рішенням Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 11 грудня 2003 р., № 571.
8. *Івасів І. Б.* Регулювання банківського бізнесу та дерегулювання банківської діяльності. — *Фінанси, облік і аудит: Наук. зб.* — Вип. 1 / Відп. ред. А. М. Мороз. — К.: КНЕУ, 2003. — С. 83—98.
9. *Чаркман Джонатан.* Керівництво для директорів банків. — Світовий банк. 2003.
10. Enhancing Corporate Governance for Banking Organisations. — Basel Committee on Banking Supervision. — Basel. September 1999. P. 11.
11. Дослідження корпоративного управління в банківському секторі України. — Міжнародна фінансова корпорація, США.
12. Enhancing Bank Transparency. — Basel Committee on Banking Supervision. — Basel. September 1998. P. 26.

Г. О. Кабан

Київський національний економічний університет

ПРОЕКТУВАННЯ СИСТЕМ ТЕХНІЧНОГО АНАЛІЗУ ФІНАНСОВИХ РИНКІВ

1. З переходом вітчизняної економіки на ринкову основу зародилися ринкові відносини, сформувалися вітчизняні ринки, у тому

числі: ринок цінних паперів, валютний та інші, що в свою чергу потребують формування та розвиток фундаментального і технічного аналізу фінансових ринків банківськими установами України.

2. Світовий досвід сформулював принципово три різних підходи до технічного аналізу графіків коливання цін на фінансових ринках. Перший підхід сформований на суб'єктивних поглядах аналітика, що базується на його інтуїції. Даний підхід не потребує складних методів технічного аналізу ні обґрунтування, ось чому багато аналітиків його застосовує на противагу логіці і послідовності. Другий підхід базується на застосуванні ринкових методів технічного аналізу для визначення точок входу в ринок. Хоча даний підхід використовується великою частиною аналітиків, але вони переважно користуються популярними, перевіреними часом інструментами технічного аналізу і притримуються загальноприйнятних способів їх тлумачення. При даному підході аналітики не намагаються створити свої власні індикатори чи вдосконалити вже існуючі. Третій же підхід базується на розробці та апробації аналітиками принципово нових систем технічного аналізу. Даний підхід потребує достатній рівень кваліфікації, багатий досвід та бажання аналітика добитися максимальних результатів.

3. Усю різноманітність методів можна розділити на дві великі групи: графічні та аналітичні методи технічного аналізу. Графічний технічний аналіз — це аналіз різних графічних аналітичних моделей, що створюються під впливом ринкових закономірностей, з ціллю визначення можливості продовження чи зміни існуючої тенденції. До аналітичних методів відносять методи, побудовані на фільтрації та математичному обрахування часових рядів.

4. Графічні методи розподіляються на методи перелому тенденції та методи продовження тенденції. Методи перелому тенденції — формують на графіках моделі, котрі при виконанні певних умов можуть сигналізувати про зміну ринкової тенденції. До цієї групи методів відносяться фігури: «голова та плечі», «подвійна вершина», «подвійне дно», «потрійна вершина», «потрійне дно». Методи продовження тенденції — формують на графіках моделі, котрі при виконанні певних умов можуть сигналізувати про продовження ринкової тенденції. До цієї групи відносяться такі фігури, як «трикутник», «стяги», «вимпели».

5. Основним інструментом аналітичних методів технічного аналізу являються індикатори, котрі умовно можна розподілити на п'ять груп:

1. Індикатори тренда. До цієї групи відносяться індикатори, котрі вимірюють силу і протяжність ринкової тенденції. До них відносяться середня плинна, MACD, Parabolic та інші.
2. Індикатори змінності. Індикатори даної групи призначені для виміру ступеня мінливості ціни базисного активу. Такі індикатори відіграють значну роль при аналізі зміні тренда чи аналізі бокового тренда. До даної групи відносяться: Chaikin's Volatility, Standard Deviation, Bollinger Bands.
3. Індикатори моменту. Представники даної групи аналітичних методів технічного аналізу вимірюють швидкість зміни ціни за певний проміжок часу. Представляють дану групу: Momentum Indicator, Relative Strength Index (RSI) и Price Rate-Of-Change (ROC).
4. Індикатори циклу. Дані індикатори покликані для виміру циклічних складових і їх довжини. Це Fibonacci Time Zones, MESA Sine Wave Indicator та інші. Дані індикатори за рекомендували себе під час роботи на бокових трендах.
5. Індикатори сили ринку. Дана група індикаторів базує свою роботу на показниках об'єму та відкритих позиціях на ринку. Дані індикатори подають інформацію про силу існуючої тенденції. До групи належать On Balance Volume, Volume Accumulation та інші.
6. В даний момент перед аналітиком стоїть велика кількість різних методів технічного аналізу, що потребують систематизації та виведення успішної комбінації для досягнення позитивних результатів. Багато досвідчених ринкових аналітиків використовують як можливо велику кількість індикаторів в системі, щоб отримати один загальний ринковий сигнал. Але такі пошуки універсальної системи приречені на невдачу через протилежність сигналів, що подаються ринковими індикаторами (особливо осцилятори) та однозначне запізнення даної системи через значне нагромадження.
7. Підсумовуючи сказане вище, слід використовувати незначну кількість індикаторів, виявляти тенденції з самого початку та враховувати направленість й силу тренду. Так, при переривистому періоді ринку, коли тренд рухається до свого завершення, добре себе зарекомендували індикатори моменту, змінності та циклу. Але вони безпорадні в період сильного тренду, коли добре працюють індикатори тренда: плинна середня та MACD. Система технічного аналізу повинна базуватися на аналітичних методах, але з урахуванням графічних. Рекомендується під час побудови системи технічного аналізу залучати до п'яти різних типів індикаторів та ранжувати їхні сигнали залежно від специфіки їхнього використання.